

ŠKOLNÍ VÍŘEŤ

HOBY

EXKURZE

ROZHOVORY

FOTKY

ZÁBAVA

ZŠ LETOVICE
2023

Ahoj všichni,

už jste si opět říkali, kdepak asi jsem. Letos mi to trochu trvalo, ale doufám, že se Vám budu líbit. Mám tady teď partu nových i těch zkušenějších redaktorů, tak se máte na co těšit.

Čeká Vás spousta čtení – co se děje ve škole, vlastní tvorbu, historické okénko, vtipy ... Dokonce se Vám tu představí i naše školní knihovna, která si pro Vás dokonce připravila i soutěž. Tak už nebudu zdržovat. Pust'te se do čtení.

Váš ŠKOLNÍ VÍQĚT

Co se děje ve škole

Střípky z adaptačních kurzů

Náš adaptační den se konal ve čtvrtek 7. 9. 2023 v obci Vísky. Areál se jmenoval Ohrada, je vybaven restaurací, bazénem a stáji s koňmi.

V průběhu dne se naše nová třída 6. A seznamovala. Hráli jsme míčové a vědomostní hry, půl hodinka v bazéně byla taky super. Restaurace nám uvařila výborný oběd.

Výlet byl pěkný. Poznal jsem paní učitelku, nové spolužáky a obec Vísky.

Adam Staněk, 6. A

Dne 8. 9. jsme se zúčastnili adaptačního kurzu na Vískách. Hned po příjezdu jsme se seznámili se všemi novými spolužáky. Po seznámení následovaly další aktivity. První byla o tom, že jsme si zavázali oči a museli jsme se seřadit podle velikosti. Další aktivita byla taková, že jsme z pěti dětí měli postavit želvu. Na oběd byl řízek, který mi velice chutnal. Po obědě jsme se šli vykoupat a tím jsme ukončili adaptační kurz. Kurz se mi velice líbil.

Kristýna Dvořáková 6. B

Začátkem školního roku jsme jeli na Ohradu Vísky na adaptační den. Na tento výlet jsme jeli, abychom se seznámili s novými spolužáky. Dělali jsme různé aktivity, například želvy, plavání, fotbal a hráli vybíjenou. Nejlepší zážitek byl pro mě oběd, který mi moc chutnal. Měli jsme řízek s bramborami. Po obědě jsme šli do bazénu. Na tomto výletě jsem poznal našeho pana učitele a nové spolužáky. Adaptační den se mi líbil.

Marek Illa 6. B

Adaptační kurz byl super, poznal jsem tam víc své spolužáky. Já jsem si to moc užil a byl to skvěle strávený den, nabitý programy. Moc se mi líbil bazén a fotbal a také jsme si vyráběli vlastní erb. Oběd byl výborný a vlastně mě tam bavilo skoro všechno – vyrábět jmenovky a práce v týmech.

Matyáš Doskočil 6. D

Ráno si nás paní učitelky seřadily před školu, abychom v pohodě došli na autobus a na nikoho nezapomněli. Brzo jsme nasedli do autobusu a než bys řekl švec, byli jsme na místě – v agrocentru Ohrada. Vešli jsme do nádherného penzionu a až úplně nahoře byla místnost, kde jsme měli strávit tento den. Vyráběli jsme jmenovky, představili jsme se, vyjmenovali záliby a kroužky a postoupili na další bod programu. Bylo to třídní bingo. Zjišťovali jsme třeba, kdo byl dál na dovolené, kdo píše levou rukou ... Zanedlouho nadešel čas na bazén (pro holky)

Ten byl fakt super. Potom byl vynikající oběd: řízek s bezinkovou limonádou. Pak by polední klid, bazén pro kluky a další hry. Den utekl jako voda a další den už jsme se zase učili ve škole.

Anežka Holková 6. C

Veletrh středních škol v Boskovicích

Ve středu 20. 9. jsme se vydali na veletrh středních škol, který se konal v Boskovicích. Škola

nám objednala dálkový „kometácký“ autobus. „Nezapomeňte na slušné vychování,“ řekla nám před vstupem do autobusu paní učitelka, tím myslela, abychom pozdravili pana řidiče. V boskovickém kulturním domě nás uvítala paní Dvořáčková, mimochodem spolužačka naší třídní učitelky. Řekla nám základní informace o veletrhu a o razítkové soutěži, ve které posléze pěkné ceny vyhráli mimo jiné také naše dvě spolužačky. Po hodině a půl zkoumání stánků jednotlivých škol jsme se vydali na prohlídku čtyř boskovických středních škol. Nejlépe na nás zapůsobilo boskovické gymnázium, ostatní školy se nám samozřejmě také líbily. Oslovily nás bufety, výtahy, kopírky na chodbách a odpočinkové koutky. Na Hybešce jsme viděli živého psa, který se spřátelil s naší paní učitelkou. Na Citroence jsme dostali koláčky a limonádu. I když někteří ještě nemáme ve výběru školy jasno, určitě nám tento den pomohl.

Aneta, Eliška, Míša a Adéla, 9. A

Ve středu 20. 9. jsme jeli autobusem na veletrh středních škol do Boskovic. Veletrh probíhal v kulturním domě. Poté, co jsme se dověděli základní informace o veletrhu, jsme obcházeli stánky, seděli, svačili, zase chodili a nakonec jsme vyrazili na prohlídku boskovických středních škol, konkrétně jsme navštívili „Hybešku, Citroën, pedák a gympl“. Na Citroënu jsme viděli historické traktory a také dva učitele, kteří nás provázeli, když jsme tuto školu navštívili v rámci projektu Polygram.

Tobiáš, Filip, Daniel a Nikolas, 9. A

Dopoledne jsem strávil na přespolním běhu v Černé Hoře společně s našimi čtyřmi týmy (mladší kluci, mladší holky, starší kluci, starší holky), panem učitelem Dvořáčkem a paní učitelkou Havlíčkovou. Obě mladší družstva se umístila na 4. místě, starší kluci na 7. místě a starší holky na 8. místě. Byla to povedená akce. Odpoledne jsem se jel podívat na veletrh středních škol do Boskovic. Navštívil jsme střední školu na Hybešově ulici, kde mě zaujal vybavený bufet a také přístup učitelů, kteří podrobně vysvětlili, o čem jsou jednotlivé obory. Akce byla zdařilá, pomohla mi v rozhodování.

Honza, 9. A

Čím žijí devátáci!

Dne **20. 9. 2023** jsme jeli do Boskovic na **Veletrh středních škol** a prošli jsme různé střední školy, které se nacházejí v Boskovicích.

A jak to popsali básníci Šimon Kučera a Nikola Ježová?

**Ve středu jsme se na školy vydali,
mozky jsme s sebou nebrali,
autobus nás na náměstí vysadil,
strach v očích se nám objevil.
Jakmile na Gymbos jsme dojeli,
strach se naplno projevil,
když ve dveřích se hezcí kluci objevili,
všem holkám se kolena podlomily.
Pak do Sokolovny jsme přišli
a všechny stánky našli.
Na Pedáku na klavír hráli,
málem nás tím ukolébali.
Na Hybešce jsme každou místnost prošli,
málem z toho všichni pošli.
Na veletrh jsme se podívali,
po cestě domů na něj vzpomínali.**

ANKETA:

otázky byly položeny 22 žákům 9. B (anketu připravili Petr, Veronika, Hana, Petr, Adam, Stiven)

Máte již vybranou školu, kam půjdete?

Ano – 9 žáků Kde se tato střední škola nachází? 2x Brno, 4x Boskovice,
2x Jevíčko, 1x Blansko

Ne – 10 žáků

Možná 3 žáci

Pomohl ti ve výběru SŠ Veletrh středních škol v Boskovicích?

Ano – 8 žáků

Ne – 11 žáků

Nevím – 3 žáci

Která škola ti přišla vzhledově nejhezčí?

Gympel – 7 žáků

Pedák - 4 žáci

Hybeška – 10 žáků

Rozhovory:

S LUCÍ

Která škola tě nejvíce zaujala a proč?

Hybešova SŠ, protože je tam spousta oborů.

Který obor tě zaujal a proč?

Veterina, protože zbožňuji zvířata.

Jaký je tvůj vysněný obor a proč?

Zatím vysněný obor nemám.

Která škola se ti zdála nejvíce vybavená?

Hybešova SŠ, protože tam měli pěkné vybavení do chemie a fyziky.

Na které škole bys chtěla studovat a proč?

Asi Hybešova SŠ, líbily se mi učebny a jsou tam příjemní lidé a učitelé.

připravili Bára Češková a Tadeáš Jílek

S ŠIMONEM

Na jaké střední škole bys chtěl studovat a proč?

Chtěl bych studovat na Gymnáziu v Jevíčku, protože nabízejí unikátní styl výuky a přátelskou atmosféru.

Připravuješ se na přijímací zkoušky? Jsi nervózní?

Na přijímací zkoušky se připravuji a nervózní jsem, kdo by taky nebyl?

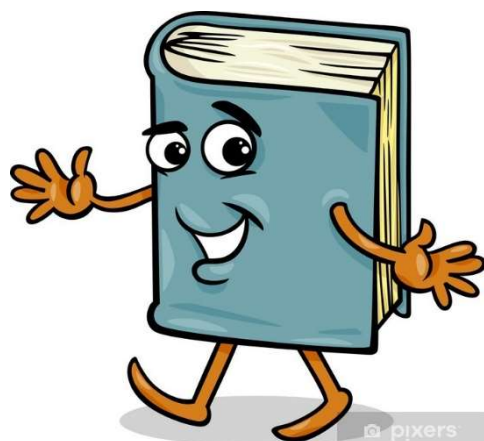
Jaký máš názor na možnost podávat tři přihlášky na střední školy?

Je to nezvyk, ale je třeba se přizpůsobit.

připravili Eda Kubík a Šimon Bárta

Školní knihovna se představuje

Kdyby mě náhodou ještě někdo neznal (a najdou se takoví..), chtěla bych o sobě něco říci. V naší škole nemám asi výsadní postavení, jsem tak trochu upozaděná a nenápadná, ale doufám, že si ke mně mnozí z vás najdou cestu. Kdybyste bloudili, hledejte šipky!!! Ty vás ke mně zavedou. Musíte se za mnou ale vypravit v úterý nebo v pátek o velké přestávce, to mám otevřeno a budu vám k dispozici. Pokud byste akutně potřebovali knihu v jiný den (takzvaný knižní abstáák), musíte najít paní učitelku Tenorovou a s ní se domluvit.

Mám na starosti přes 4000 knih! Není to s nimi vůbec jednoduché, a tak některé odepíšeme a vyřadíme a koupíme nové. Přijďte si je vypůjčit po Vánocích!!

V naší škole mám pár oblíbenců, ti za mnou chodí velmi často. Doufám, že takových žáků bude přibývat. **Mám pro vás pár kvízových otázek, ať víme, jak jste na tom. Odpovědi můžete nosit do knihovny, a to do konce ledna 2024, třeba získáte odměnu.** (Správné odpovědi najdete v příštím čísle!!!)

1. Uveď názvy 3 knih, ve kterých se vyskytuje číslovka.
2. Uveď názvy 3 knih, ve kterých se vyskytuje vlastní jméno osoby.
3. Uveď názvy 3 knih, ve kterých je zájmeno.
4. Napiš 3 autory českých pohádek.
5. Napiš jména 3 českých básníků.
6. Který český spisovatel je nositel Nobelovy ceny za literaturu?
7. Který český spisovatel je úzce spjat s Kunštátem?
8. Který český spisovatel poprvé použil slovo robot?

P.S. Knihovna je otevřená vždy v úterý a v pátek o velké přestávce!!!!

MODERNÍ JE NEKOUŘIT

Dne 3. 10. 2023 proběhla v sedmých třídách přednáška MODERNÍ JE NEKOUŘIT.

Přednáška trvala 2 vyučovací hodiny.

Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí, třeba jedna normální cigareta obsahuje 0,8 až 1,2mg nikotinu, látky na nakládání mrtvol a jed na krysy. Lidé, kteří jsou hodně závislí na cigaretách, dokážou vykouřit i několik krabiček denně. Kouření může způsobit mnoho nemocí, nebo i mrtvici a neškodí jen kuřákovi, ale i lidem kolem něj. Z celkového počtu kuřáků je jen 5 %, kteří si dokážou odvyknout.

Než si složitě odvykat, je lepší si s kouřením vůbec nezačínat.

Eliška Ehrenbergerová 7. C

KYBERKRIMINALITA a KYBERŠIKANA

V pátek 22. září 2023 se ve třídě 7. C uskutečnila beseda na téma Kyberkriminalita a kyberšikana, kterou nás provedla por. Mgr. Lenka Petrželková z Krajského ředitelství Jihomoravského kraje.

Paní policistka nám sdělila spoustu užitečných informací - jak si například chránit osobní údaje na sociálních sítích a poučila nás také o naší bezpečnosti ve virtuálním i reálném světě. Opakovala nám, že všechno se dá řešit a nic se nesmí nechat zajít příliš daleko, aby to neskončilo tragicky.

Řekla nám, že i my, i když nám ještě není 15 roků, se můžeme dostat do nápravných zařízení a není to nic příjemného. I my můžeme být za účasti rodičů vyslýcháni na policii. A také bychom neměli psát a dělat ostatním to, co by se nám samotným nelíbilo. Paní policistka nám vyprávěla o různých případech sexuálního zneužití a kladla nám na srdce, abychom nikomu neposílali a nikde nezveřejňovali svoje odhalené fotky.

Super bylo, že jsme se dozvěděli, jak tomu všemu zabránit.

Jsmeme rádi, že za námi paní por. Mgr. Lenka Petrželková přijela a moc jí děkujeme za užitečné informace.

Anna Teichmannová, Anežka Blahová a Gabriela Válková, 7.C

PŘEDNÁŠKA O KYBERKRIMINALITĚ A KYBERŠIKANĚ

Dne 22. 9. 2023 nás paní por. Mgr. Lenka Petrželková z Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje poučila o nebezpečí na internetu. Na sociálních sítích je hodně lidí, a proto je na místě se něco dozvědět o kyberšikaně.

Nejednou se totiž stalo, že osoba napadená predátorem spáchala sebevraždu. Je dobré se o takovém napadení svěřit dospělému. Co schůzky s kámošem, se kterým jsem se poznal přes internet? Jestli se chcete setkat i v případě rizika, že dotyčná osoba nebude váš kamarád, tak ať vás raději doprovázejí rodiče. Nákup přes internet je v dnešní době pohodlný, nemusíte ztrácet čas cestou do obchodu, ale co když se nachytáte? Myslíte si, že když vy prodáváte, tak vám nic

nehrozí? To je velký omyl! Kupující od vás nikdy nesmí požadovat číslo vaší kreditní karty, kam vám pod slibem pošle peníze, ve skutečnosti vám ale vybere účet. Tohle a ještě mnohem více nám paní por. Mgr. Lenka Petrželková sdělila.

Přednáška byla zajímavá a velmi poučná

Matyáš Chatrný, 7. C

Bezpečně do školy

V měsíci říjnu proběhl ve třídě 4. A projekt **Bezpečně do školy.**

Cílem projektu byla podpora dětí v samostatnosti na cestě do školy, znalost základních pravidel silničního provozu, dopravních značek a důležitých telefonních čísel.

Žáci si díky kódováním informací obrázkem procvičili znalost dopravních značek, které poté zaznamenávali i do mapy. Společně jsme vytipovali místa v okolí školy, která jsou pro ně bezpečná či ohrožující. Kolektivně jsme také hovořili o tom, co můžeme udělat proto, aby naše cesta byla bezpečná.

V další části projektu žáci zhlédli video o správném chování chodce a cyklisty.

Závěrem celého projektu byla návštěva dopravního hřiště, kde si žáci teoretické znalosti vyzkoušeli i v praxi.

Studenti celý projekt hodnotili pozitivně a myslím si, že si jej i náležitě užili.

Chtěla bych dětem moc poděkovat za jejich nadšený zájem a skvělou spolupráci.

Cesta do Německa

Čtvrtek 5.10.

V sedm ráno jsme odjžděli autobusem od školy. Měli jsme před sebou 11 hodin cesty. Po příjezdu do Kirchlintelnu jsme se rozdělili do rodin a odjeli jsme k nim domů se ubytovat.

Pátek 6.10. Vyučování v Německu začíná většinou v 8:25, ale jednou týdně tam chodí už

na 7:35. Jezdí jim tam ráno speciální školní autobus, ve kterém opravdu jezdí jen jeden dospělý a jinak samé děti. Na první hodiny jsme byli ve výuce, následně jsme hráli hry za účelem seznámení se. Potom následovala prohlídka školy. (Můj osobní názor „bludiště“)

Sobota 7.10. Dopoledne byl volný program v rodinách. Odpoledne jsme jeli na koncert letovického dechového orchestru, a Kirchlintelnské filharmonie. „Hráli jste úžasně“ :-)

Neděle 8.10.

Celý den jsme trávili v rodinách. Většina rodin však zamířila přímo do „Heide“ parku. Bylo nás tu hodně, troufnu si říct, že jsme byli všichni kromě snad jen dvou rodin. Heide park je park plný šílených horských drah a jiných podobných atrakcí.

Pondělí 9.10. Ve škole se dnes nic moc nedělo. Hráli jsme jazykové hry, kde se Češi učili německy, a Němci česky.

Úterý 10.10. Dnes máme na seznamu workshopy. Malovali jsme, učili jsme se bubnovat na africké bubny a lezli jsme po lezeckých stěnách. Večer se konal ve vesničce Lotton, tradiční lampionový průvod. (Lotton- vesnička, ve které tento týden přebývám)

Středa 11.10. A konečně je to tady! Výlet do Brém. Od školy v Kirchlintelnu jsme vyjžděli v 8:30 a mířili jsme si to přímo do Brémského Jump housu. Potom jsme navštívili centrum města, kde jsme měli dvouhodinový rozchod.

Čtvrtek 12.10. Vaříme! Tři skupiny pekly těstoviny a ta čtvrtá pekla apple crumble (jablečný drobenkový koláč). Bylo to super. Následně jsme pobýli ve vyučovacích hodinách.

Pátek 13.10. Už jedeme domů. Věřím, že se nám tu všem moc líbilo, ale doma je doma. Chci poděkovat p. uč. Tenorové a Havelkové za krásný výlet a doufám, že není poslední.

Děkuji :-)

Elizabeth Korbelová 8. A

Podzim plný radosti, zábavy a tvoření – VI.oddělení ŠD

Letošní podzim byl teplý a slunečný. Že jsme toho náležitě využili je patrné z fotek, které nám tento podzimní čas budou připomínat.

Často jsme chodili do okolí školy a dováděli na hřišti v zámeckém parku. Neméně oblíbenou zábavou byl pobyt na školním hřišti a v tělocvičně. Hráli jsme fotbal, vybíjenou, ale ani další pohybové aktivity nezůstaly stranou.

Během našich aktivit venku jsme nezapomněli sledovat, jak se příroda mění a připravuje na zimu. Na našich vycházkách jsme pozorovali, jak převládající zeleň z konce léta pozvolna střídá celá paleta barev, která rozzářila stromy a keře. I my jsme se přizpůsobovali změnám v počasí. Trička, ve kterých jsme běhali v září, postupně doplnily svetříky a nakonec i teplé bundy.

V posledních dnech jsme si ještě stačili pohrát s listím, které usínající stromy odložily na zem. Aktivity venku jsme průběžně doplňovali tvořením a hrami ve třídě. Vyráběli jsme „Dubánky“, podzimní vílu, různé postavičky a zvířátka z listí a halloweenské dýně. Krásně zbarvenému listí jsme dali i vyniknout v prostírání na stůl.

K oslavě podzimu jsme si vyrobili draky, kteří na nás pomrkávají z nástěnky a našeptávají, že by nejraději odlétli někam vzhůru do oblak.

Na závěr nesmíme zapomenout na naše strážce školy, kteří v těchto dnech ráno děti vítají a večer školu hlídají.

Čas podzimu se pomalu naplňuje a nyní nezbývá než si přát, aby i zima nám darovala to, co máme také moc rádi, a to je mráz a sníh.

Přichystalová D.
Skácelová Y.

Olympiáda z praktických činností

V říjnu jsem se zúčastnil olympiády z praktických činností. Konala se na Masarykově střední škole v Letovicích. Nejdříve jsme museli stlouct krabičku ze dřeva podle rozměrů, poté zaťukat hřebíky do kusu dřeva, pak slepit z kousků dřeva pracovní stůl a nakonec na počítači vymodelovat 3D kuchyň. Olympiádu jsem si velice užil, protože jsme vyhráli první místo a dostali jsme jako cenu poličku.

Eduard Kubík 9. B

Ten dělá to a ten zas tohle

Rozhovor se speleologem Jiřím Svozilem

1. Jaké je vaše povolání?

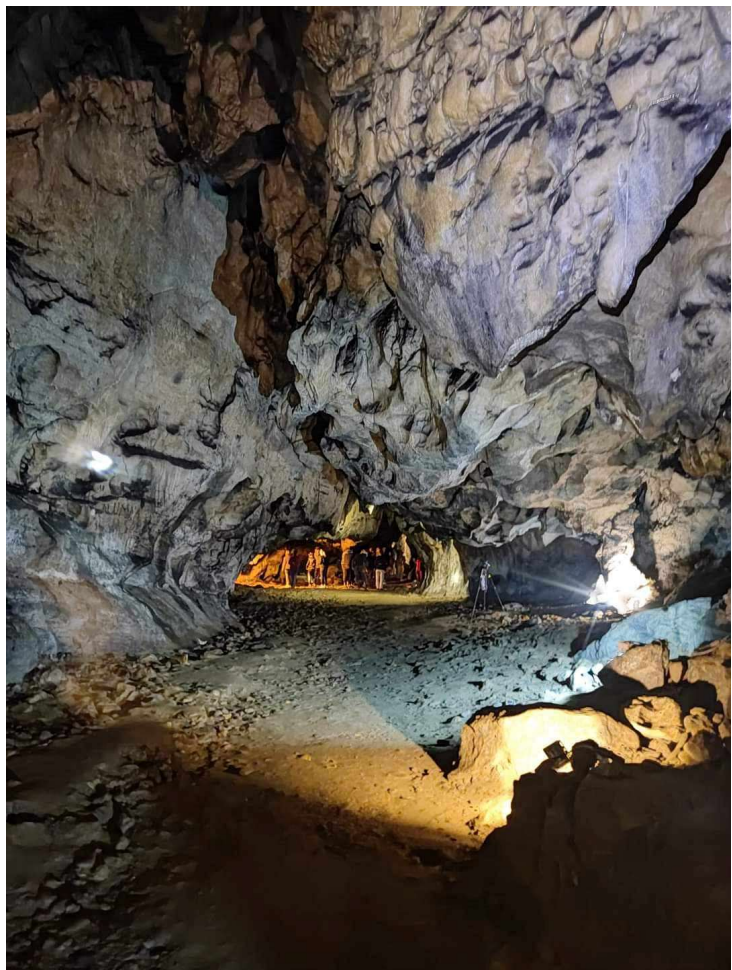
Speleolog neboli jeskyňář.

2. Co se u vás v práci dělá?

Jsem předseda naší jeskyňářské základny Býčí skála a naše práce spočívá v bádání a objevování nových prostor v naší jeskyni pomocí hydrotěžby. Pomocí čerpadel a hadic vyšplícháváme sedimenty z prostor, kde před tím lidská noha nevkročila a tím prodlužujeme náš jeskynní systém.

3. Jaké školy byly potřeba vystudovat?

Na tuto práci není potřeba speciálního vzdělání, ale je potřeba dobrá fyzická a psychická odolnost. Mezi našimi kolegy jsou ale i geologové, zeměměřiči, archeologové a pracovníci muzeí. Všechny tyto profese jsou pro naši práci přínosem, ale ne podmínkou.

4. Jaké dovednosti jsou pro vykonávání vaší práce potřeba? (např. jazyky, řidičský průkaz...)

Dobrá fyzická a psychická zdatnost, perfektní znalost všech chodeb a zákoutí naší jeskyně. Nejdůležitější je schopnost vypořádat se s úzkými plazivkami, tmou a v naší jeskyni i s ledovou vodou.

5. Jak vás vaše práce baví?

Naše práce není nijak honorována, takže pokud by nás nebavila, tak bychom ji nevykonávali. Jsme skvělá parta nadšenců a naše práce je důležitá i pro budoucí generace, protože zde probíhá i výzkum o tom, jak dříve lidé jeskyně využívali. Někteří v nich žili, jiní zde pohřbívali své blízké a nebo zde ukrývali svoje poklady.

Děkuji za rozhovor

Vanesa Klimešová 6. D

Dobrý den, povíte nám něco o sobě.

Dobrý den. Jmenuji se Marek Jílek. Bydlím ve Lhotě u Letovic a jsem tatínkem Markéty Jílkové. Je žačkou této školy a v září nastoupila do třídy 6. C.

Řekněte nám, jaké je vaše povolání.

Původně jsem vystudoval střední školu s maturitou, obor Operátor oděvní výroby v Boskovicích, což znamená opravář šicích strojů. Tomuto, i když zajímavému oboru jsem se však po škole nevěnoval a nastoupil jsem na místo obráběče kovů ve firmě v Letovicích. V podstatě se této práci věnuji doteď. Ovšem postupem času jsem objevil kouzlo a získal velkou zálibu ke svařování kovů. To se také stalo součástí mé práce. Takže mojí prací jsou svařečské práce, které vykonávám jako OSVČ (osoba samostatně výdělečně činná = podnikatel) a zároveň zastávám post mistra výroby ve firmě zabývající se obráběním kovů.

Co se u vás v práci dělá, nebo vyrábí?

Co se týče svařování kovů, jedná se o pevné, nerozebíratelné spojování dvou materiálů pomocí vysokých teplot, např. 2500 °C. Na pozici mistra výroby je můj

náplní práce organizace a kontrola výroby. Mám zodpovědnost za náplň práce, ale i za bezpečnost zaměstnanců.

Jaké školy byly potřeba vystudovat?

O střední škole s maturitou v Boskovicích jsem se již zmínil. Ale pro svoje nynější povolání jsem musel volit cestu jiného studia.

Ze začátku jsem získal řidičský průkaz na osobní automobil. Dalším krokem byl měsíční kurz pro oprávnění ke svařování kovů. Dále jsem úspěšně absolvoval různá školení na programování CNC strojů a práci na počítači.

Jaké dovednosti jsou pro vykonávání vaší práce potřeba?

Z těch obecných je potřeba řidičský průkaz. Dále je velkou výhodou znalost německého jazyka a to především z oblasti obrábění kovů neboli odborné znalosti. Zdůraznil bych ale to, co je pro nejen tuto, ale pro každou práci potřeba. Mladá generace by měla vědět, že nejdůležitější je, mít svoji práci opravdu rád, chodit do práce s radostí a hlavně chtít pracovat. V práci strávíme třetinu svého života a nedokážu si představit tento čas věnovat něčemu, co by mě nebavilo. Pro mě je má práce i mým koníčkem a jsem za to neskutečně rád.

Na mém příkladu vidíte, že se nemusíte živit tím, co jednou vystudujete. A jak rád říkám: Je to jen o chtění!“ A když opravdu budete chtít, můžete být vším, co vás bude dělat šťastnými.

Zřejmě zbytečná otázka na závěr, ale jak vás vaše práce baví? :)

(smích) Myslím, že jsem ji již opravdu zodpověděl. Ale pro pořádek... Kdybych svoji práci nemiloval, tak bych ji nedělal. Na světě je tolik krásných povolání, že bych to první jistě našel. Je to jen o chtění!!!

Děkuji za rozhovor, pane Jílku.

Děkuji i já :)

Markéta Jílková 6. C

Vlastní tvorba

Taneční parket

Dlouho jsem váhala, které místo bych zvolila za své nejoblíbenější. Možností bylo hned několik, kopec za vesnicí, odkud je nádherný rozhled po širokém okolí. Tam chodím na procházku se psem. Lavička před domem, kde mě nikdo neruší... Nakonec ale zvítězilo takové, kde trávím asi nejvíc času.

Nejedná se vlastně o jedno konkrétní místo. Může to být kdekoliv, kde se dá tančit. Plovoucí podlaha v pokoji, dřevěné parkety v tělocvičně, chladné lino v klubovně, měkoučká tráva na zahradě, tvrdá dlažba před domem, dokonce i nerovný asfalt někde na hřišti. Je to zkrátka všude, kde se dá vytvořit taneční parket. Tam se cítím spokojená, volná jako pták. Kdy se všechny starosti stěhují na chvíli někam jinam. Kdy se soustředím jen na linoucí se hudbu a nechávám ji proudit celým tělem.

A při soutěžích? To je teprve ten správný adrenalin, když mezi sebou bojuje na život a na smrt tréma s touhou předvést to nejlepší. Nervozita mizí ve chvíli, kdy se rozezní hlasitá hudba. Její rytmy se propojí s tlukotem mého srdce. Reflektory rozzáří taneční plochu. Kostýmy tanečníků s miliony malinkých kamíneků se zatřpytí jako nejdražší drahokamy. Důležitou součástí se stává i publikum, které podporuje potleskem a nadšeným povzbuzováním soutěžící.

To je tedy ta pravá atmosféra, která mě dělá šťastnou a kde se cítím dobře i přesto, že tréninku podřizují já i celá naše rodina víkendy, kdy vyrážíme často brzy ráno poznávat jiná taneční místa v Brně, Praze, Olomouci, Prostějově, Mladé Boleslavi, Liberci, nebo dokonce Budapešti. Poznávám jiné kraje, nabírám nové zkušenosti, setkávám se s cizími tanečnicemi a obdivuji ty lepší. Nesmírně mě to obohacuje a doufám, že ještě nějakou dobu bude.

Eva Houdková, 8. C

Vánoční příběh

V jednom domečku žila jedna rodinka a jednou o Vánocích se jim přihodilo něco mimořádného.

Tam v té rodince byl chlapec, jmenoval se František a taky měl bratříčka Tomáška. Františkovi bylo jedenáct a Tomáškovi byly čtyři roky.

Byl už málem večer, a tak si usmyslili, že by byl pravý čas jít nazdobit vánoční stromeček. „Půjdu pro dekorace, měly by být na půdě,“ řekl tatínek. Jak vylezl na půdu, tak Tomík začal křičet na celé kolo: „Stromeček, stromeček!“ Maminka ho naštěstí zklidnila, než to slyšeli sousedi. Tatínek slezl z půdy, dal krabici s ozdobami Františkovi a řekl: „Pozor, Franti, jsou ze skla a velmi křehké, nerozbij je.“ A tak Frantíkovi podal krabičku. Franta tedy opatrně došel s krabičkou do kuchyně, pak ale proběhl před ním malý Tomášek, a jak se Frantík lekl, upustil krabičku s ozdobami. Prásk! Krabice skončila na zemi. Ale to nebylo všechno. Tomášek byl tak rozběhnutý, že vrazil do vánočního stromečku, stromek spadl a Tomášek na něj. Z ozdob zbyly jen střepy a ze stromečku nic než polámané větve. Maminka s tatínkem se lekli a ptali se: „Co se stalo?“ Frantík jim to všechno vylíčil a ptal se jich: „Co teď budeme dělat? Bez stromečku a bez ozdob to nebudou žádné Vánoce!“ Oběma klukům bylo do pláče. Maminka hned dostala nápad: „Zavoláme strýčkovi Pepovi, jestli můžeme slavit Vánoce s ním. Strýc žije v tom velkém drahém domě sám, třeba nám to dovolí. Víte, že má vždycky krásný vánoční strom.“ A tak se také stalo, nejen že jim to strýček dovolil, ale měl radost, že mohl slavit Vánoce s příbuznými. „Byly to ty nejlepší Vánoce, které jsem zažil,“ řekl Franta. Od té doby slavili každoročně Vánoce se strýcem Pepou a všichni byli moc šťastní.

Magdalena Řehořová 6. D

Antonia a Medugorie

Byla jednou jedna holka, která se jmenovala Antonia őrłógép (čti Erlégéb). Její maminka Margareta byla vystudovaná doktorka a patoložka. A její tatínek David hrál ve filharmonii na lesní roh. Antonia měla ještě staršího bratra, který se jmenoval Ivan. Bylo mu už 18 let a šel na zdravotní školu. Antonia byla velmi talentovaná dívka. Uměla hrát na lesní roh, housle, kytaru, ukulele, flétnu a také uměla překrásně zpívat. Není divu, že se dostala na konzervatoř.

A už byly prázdniny, a Antonia se na ně hodně těšila nejen proto, že se nejde do školy, ale také proto, že pojede za svoji babičkou do

Medugorie (čti Medžugorie). Byla tam naposledy, když jí bylo pouze pět let. Ale teď je mnohem starší, už má 17 let, a ovládá perfektně jazyky např. čeština, ruština, němčina, angličtina, chorvatština, francouzština a latina. A tak se Antonia rozloučila se svojí maminkou a tatínkem a letěla do Medugorie letadlem první třídou. A tak doletěla do Chorvatska a odtud jela taxíkem do Medugorie, kde bydlela její babička Susan Briač. Ale najednou si uvědomila, že si to tu ani nepamatuje. Všechny kolemjdoucí prosila, aby jí ukázali správnou cestu, ale všichni ji posílali úplně jinam. Její babička měla číslo domu 1888. V tom se před ní, jako blesk z čistého nebe, objevil pohledný kluk Ádám Borbenost. On jediný jí ukázal správnou cestu, protože bydlel hned vedle Antoniiny babičky. Během cesty zjistili, že babička ho hlídala, když byl malý a s Antonií si tam hráli. A tak

jak šli, tak si něco o sobě povídali, a až došli, tak Antonia řekla s údivem: „Toto je dům mojí babičky?!“ A Ádám jí odpověděl: „Ano je.“ Byla to překrásná bílá vila s krásnými obrazy vevnitř. Ovšem nejvíc tam byly obrazy Panny Marie a Ježíše a ostatní svaté obrazy, protože babička je katolička. Z vily právě vycházela babička a mile Antoniu přivítala.

Antonia se vybalila a převlékla a ona i babička Ádáma pozvali na čaj. A když už byl večer, tak Antonia vyprovodila Ádáma domů a další den šli spolu ven. Opakovalo se to každý den. Buď cukrárna, nebo koupaliště a pak večer procházka a čaj u Antoniiiny babičky. Jednou, když šli ven, oba si uvědomili, že jeden k druhému něco cítí. Antonia ten pocit popisovala babičce a babička jí odpověděla, že to je láska. Ádám se také svěřil babičce, že k Antonii něco cítí. A babička odpověděla úplně stejně, že to je láska.

A tak šli opět spolu ven, a oba řekli: „Víš potřeboval/a bych ti něco říct.“ A tak se tam chvíli dohadovali, kdo začne dřív. Až se shodli, že to řeknou zároveň. Tak si to odstartovali a řekli: „Miluji tě!!!... A tak spolu začaly chodit.

Ale prázdniny bohužel uplynuly jako voda a Antonia se vracela zase domů. A tak si daly na sebe s Ádámem číslo a Antonia se s ním rozloučila a krásná limuzína, kterou zajistil Ádám, ji odvezla na letiště. A Antonia přemluvila maminku a tatínka, aby se tam odstěhovali. A maminka i tatínek souhlasili.

Text Markéta Jílková 6. C, ilustrace Veronika Melnyk 6.C

Historické okénko

SVATÝ VÁCLAV

Milí čtenáři, v září měl svátek Václav. Svatý Václav je patron České země, to snad všichni víte, ale to je tak jedna ze 100 věcí, kterou jste si zapamatovali z internetu, školy, nebo rádia. Ovšem v našem školním časopise se dozvíte něco, co se vám z vašich velevážených kebolek jen tak nevykouří.

Václav byl synem knížete Vratislava a Drahomíry, ale výchovy se ujala jeho babička Ludmila. Po Vratislavově úmrtí se chopila vlády Drahomíra a Václav spolu s jeho mladším bratrem Boleslavem zůstal v péči Ludmily. Mezi Ludmilou a Drahomírou vznikl spor o vliv na Václava a moc v knížectví. Pro Ludmilu skončil jejím zavražděním. Václav začal vládnout v roce 921.

Jednoho dne pozval Boleslav Václava na hostinu do Staré Boleslavi. Druhý den ještě před svítáním se Václav vydal do kostela. Cestou zpět potkal Boleslava, poděkoval za včerejší hostinu a on ho bacil mečem do hlavy..... „To je převít co!“ Po smrti byl Václav prohlášen za svatého a jeho ostatky jsou za normálních okolností uloženy v katedrále sv. Víta.

Anežka Holková 6. C, foto internet

28. říjen

28. říjen je v české republice velmi významný svátek, slaví se vznik ČESKOSLOVENSKA. Československo vzniklo roku 1918, když Tomáš Garrigue Masaryk s jeho spolupracovníky doktorem Edvardem Benešem, generálem slovenské národnosti Milanem Rastislavem Štefánikem a americkým prezidentem W. Wilsonem vytvořili československou národní radu, kterou mocnosti uznaly jako opravdovou vládu, která má pravomoc jednat v zájmu budoucí československé republiky. 28. října byl T. G. Masaryk vítán tisíčovými zástupci Pražanů, zástupci Slovenska a dalších zemí, které také vítaly konec války a svobodu. 14. listopadu byl Národním shromážděním jednohlasně zvolen prezidentem nové československé republiky. A proto je tento den tak významný pro naši republiku.

Jiřina Jírová 7. D

17. listopad 1989 aneb sametová revoluce

U příležitosti Mezinárodního dne studentstva a uctění památky Jana Opletala byla na den 17. listopad 1989 svolána v Praze studentská manifestace. Tato pokojná manifestace studentů započala na Albertově a pokračovala průvodem na Vyšehrad. Studenti se pak vydali směrem do centra města. Na Perštýně jim však policie zatarasila cestu a nedovolila průvodu jít na Václavské náměstí. Studenti pak byli obklíčeni policií a na Národní třídě několikrát surově zbiti. Mnoho studentů bylo vážně zraněno.

Tento tvrdý zákrok proti pokojným studentům vyvolal silný odpor většiny lidí v naší zemi. Studenti vysokých škol vstoupili do stávků, organizovali výjezdy do okolních měst a na venkov, kde vyprávěli ostatním lidem o událostech v Praze. Studenti sepsali požadavky, které vyjadřovali přání většiny lidí v naší zemi, kteří již nechtěli nadále vládu komunistů. Postupně se na stranu studentů přidávali také dělníci v továrnách. Dne 27. listopadu 1989 se uskutečnila

dvouhodinová generální stávka. Lidé se také scházeli na obrovských statisíkových demonstracích už nejen v Praze, ale ve všech našich městech v Čechách i na Slovensku.

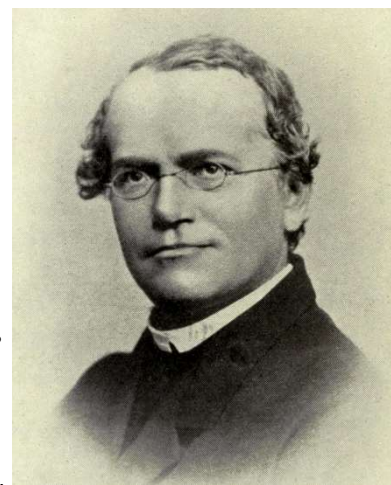
17. listopad 1989 znamenal začátek konce komunistického režimu v naší zemi. V prosinci roku 1989 byl prezidentem naší republiky zvolen Václav Havel, který byl krátce před tím propuštěn z vězení. Od událostí, které se staly 17. listopadu 1989, se tento den u nás slaví také jako významný den v dějinách České republiky.

Robin Bažant 6.B, zdroj Internet

Johan (Gregor) Mendel

(slovy Mendela)

Spojením Antona Mendla a Rózy Mendlové došlo ke vzniku tří potomků. Nejstarší sestry Veroniky, nejmladší Terezie a 20. 7. 1822 došlo k narození mě, Johana Mendla. V dětství se ve mně probudily první otázky: Tati, jak to že rostliny nabízí tolik barev? Tati, jak to že mají různé tvary? Otec: No to nevím synku. A tak jsem se vydal do školy hledat odpovědi na mé otázky. Nejprve škola Hynčic, Piaristická škola, na gymnáziu Opava mě však zastihla smutná zpráva: **Milý Johane, otec vážně nemocen, již nemůžeš studovat, nejsou peníze.**

Tvá matka

A aby Johan nemusel zanechat vzdělání, tak mu dala část svého věna jeho sestra Tereza. Když se stal maturantem, tak tak mu rektor sdělil: Mendle, abyste mohl pokračovat ve studiu, radím vám,

	Flower Colour	Plant Height	Seed Color	Seed Shape	Pod Colour	Pod Shape	Flower Position
Dominant Trait	 Purple	 Tall	 Yellow	 Round	 Green	 Inflated (full)	 Axial
Recessive Trait	 White	 Short	 Green	 Wrinkled	 Yellow	 Constricted (flat)	 Terminal

vstupte do kláštera. Tak jsem v 21 letech vstoupil do Augustiniánského kláštera na Starém Brně a stal se ze mě Gregor Mendel. Konečně jsem se začal věnovat svým pokusům, zvolil jsem si k tomu rostlinu obyčejného hrachu. Experimentování jsem vždy stavěl na velmi důkladném pozorování a matematické analýze a statistice. A tak jsem dokázal, co se

stane při křížení rostlin, že dědičné elementy, pro vás geny, se v rostlinách předávají z generace na generaci. Své výsledky bádání jsem přednesl pod názvem Pokusy s rostlinnými hybridy v přírodovědeckém spolku v Brně. Ale všechny zajímala jen Darwinova evoluční teorie. Pro tuto chvíli bylo bádání bez výsledku. Nu což, o tři roky později jsem se stal opatem kláštera a na hrách už jsem neměl tolik čas, na zahradě kláštera jsem se věnoval křížení včel, meteorologickým měřením a jako první na světě jsem vědecky zaznamenal větrnou trombu, neboli tornádo 30. 10. 1870. Hleděl jsem stále výš a výš a začal jsem studovat skvrny na slunci. No na jednoho je to až dost, že? Taky jsem z toho onemocněl a 6. 1. 1884 zemřel. Ale šestnáct let po mé smrti mou práci znovu objevili slavní vědci a dokázali moji pravdivost.

Na obrázcích vidíte rodný dům a skleník, ve kterém křížil hrách.

Robin Bažant 6. B,
zdroj internet

Medugorie

Medugorie je posvátná vesnice s 2 306 obyvateli. Zjevuje se tam panna Marie v 18:00 hod. Poprvé se zjevila 24. června 1981.

Zjevení panny Marie

28. června 1981 si Panna Maria údajně vybrala za svoje spolupracovníky šestici vizionářů, a podle slov, která prý řekla 1. března 1984, také celou farnost (Já jsem si tuto farnost zvláštním způsobem vybrala a chci ji vést).

24. června 1981 šest mladých lidí: Ivanka Ivanković, Mirjana Dragičević, Vicka Ivanković, Ivan Dragičević, Ivan Ivanković a Milka Pavlović nad místem nazvaným Podbrdo– vrch zjevení, které se nachází několik metrů nad cestou Međugorje – Bijakovići; údajně viděli mladou ženu s dítětem v náručí, která jim rukou ukazovala, aby se k ní přiblížili, ale kvůli strachu to neudělali.

25. června 1981 okolo šesté odpoledne Ivanka, Mirjana, Vicka a Ivan cítili, že musí jít na to místo. V ten den se podle jejich tvrzení s Pannou Marií modlili a povídali si. Proto se 25. červen v Međugorji slaví jako den výročí zjevení. Od tohoto dne měli vizionáři každodenní zjevení, kdekoliv se nacházeli.

První slova, která podle mladých vizionářů Panna Maria řekla světu, byla: „Mír, mír, mír – a jenom mír! Mír musí zavládnout mezi člověkem a Bohem a též mezi lidmi!“ (26. června 1981). Hlavní poselství jsou mír, víra, obrácení, modlitba, půst.

Vizionáři zjevení nejčastěji označují jako „Gospu“, což je v bosenštině a chorvatštině běžné označení pro Pannu Marii. Gospa sama sebe nazývá Královnou pokoje – Královnou míru (Kraljica mira). Vizionářům se Gospa zjevovala v podobě blízké jejich představám o Panně Marii a také hovořila o Ježíši jako svém synovi.

Protože se zjevení konala v komunistické zemi, začalo pronásledování vizionářů, rodičů, rodin, farníků, kněží i poutníků. Komunistická moc neviděla příliš ráda veliké lidové, nekontrolované a hlavně ideologicky závadné shromáždění, kterého se účastnilo stále větší množství lidí. Vizionáři prošli policejním výslechem, psychiatrickými vyšetřeními. Správce farnosti páter Jozo Zovko OFM byl měsíc po zjevení zatčen a odsouzen na 3,5 roku vězení.

Dnes na místo zjevení vede strmý chodník, v roce 1989 byly postaveny bronzové reliéfy výjevů z modlitby růžence (dílo prof. Carmela Puzzola). Na místě údajného zjevení je socha Panny Marie, Královny pokoje, podobná soše, která se nachází před kostelem (dílo Dina Felicia – 1987).

Međugorje je údajně jedním z nejnavštěvovanějších katolických poutních míst současnosti (vedle Lurd, Fatimy a Santiaga de Compostela). Na přelomu července a srpna se zde každoročně koná Mladifest („Festival mladých“), který údajně navštěvuje až 50 000 osob.

Markéta Jílková 6. C, zdroj internet

Něco na dobrou chuť ...

MUFFINY

Suroviny

5 vajec

250 moučkového cukru

375 g polohrubé mouky

½ prášku do pečiva

½ dcl vlažné vody

2 dcl oleje

½ vanil. cukru (na posyp-
nění nutný)

2 polév. lžíce kakaa

Pomůcky

2 mísy (větší, menší) kuchyňská váha šlehač

plech na muffiny košíčky

nádoba na vyšlehání bílků

Postup

1. Navážíme si cukr a dáme ho do větší mísy. Rozdělíme vejce na žloutky (hodíme do mísy s cukrem) a bílky do nádoby na vyšlehání.
2. Navážíme mouku a do ní nasypeme prášek do pečiva (kypřící prášek).
3. Dále vyšleháme bílky do sněhu a poté žloutky s cukrem, do kterých budeme postupně přidávat mouku, olej a vodu. Do vyšlehané směsi vmícháme sníh.
4. Tři polévkové lžíce těsta odebereme a dáme je do menší mísy, přidáme kakao a pečlivě rozmícháme.

5. Nachystáme si plech, vyložíme košíčky a dáme do nich těsto. Navrch každého dáme kakaové těsto, špejlí jemně rozmícháme a pečeme asi 20 minut na 180 stupňů.

Další nápady na nazdobení:

Jiřina Jírová 7. D

A na závěr něco pro zasmání ...

Malý Pepíček píše Ježíškovi: „Milý Ježíšku, celý rok jsem měl samé jedničky... Ne. To nemůžu napsat." Najednou ho něco napadne. Vyrazí z domu, vběhne do kostela, tam vezme sochu Panny Marie a pospíchá domů. Tam si sedne ke stolu a píše: „Milý Ježíšku, jestli chceš ještě někdy vidět svoji maminku..."

Přijde Pepíček domů a ukazuje tatínkovi vysvědčení.

Tatínek se zlobí: „Tak hrozné vysvědčení jsem ještě neviděl!"

Pepíček odpoví: „Já také ne, ale včera jsem ho našel ve tvých věcech..."

Pepíček dostane od tety krásné autíčko a maminka mu připomíná: „Co se říká?"
„Nevím."

„Co říkám tatínkovi, když přinese výplatu?"

„Aha! Neříkej, že to je všechno!" 😊

Nic proti blondýnkám

Vrátí se muž ze služební cesty a vidí svou blondátou manželku, jak strouhá další a další rohlíky, strouhanku už má po kolena. „Proboha co tady vyvádíš?“

Blondýnka odpoví: „Chtěla jsem ti na přivítanou udělat řízky a recept v kuchaře začíná: „Strouhej tři dny staré rohlíky.“ 😊

Vystoupí dvě blondýnky z auta a zabouchnou si uvnitř klíč. Jedna se zkouší do vozu dostat pilníčkem na nehty a ta druhá vlásenkou. Vtom začne hřmít.

„Ježiši Petro, začíná pršet a my jsme nezatáhly střechu!,, 😊

Hodina zeměpisu, ve třídě sedí 20 blondýnek. Učitel vyzve jednu z nich: „Nikol, ukažte na mapě Ameriku.“

Nikol jde k mapě a Ameriku ukáže. Učitel ji chválí:

„Výborně!“ Další otázka: „Kdo objevil Ameriku?“

19 blondýnek sborově odpoví: „Nikol!“

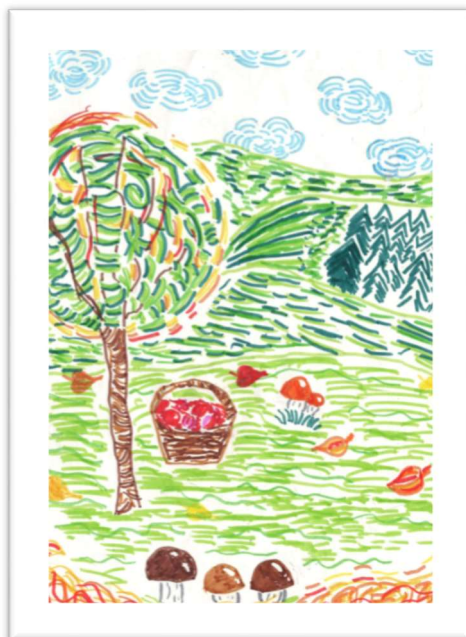
Policista zastaví příliš rychle jedoucí automobil: „Paní řidičko, překročila jste povolený rychlostní limit.“

„Nechte mě prosím jet, jsem učitelka,“ žadoní řidička.

„Na to jsem čekal celý život!“ Raduje se policista.

„Napíšete stokrát: Budu jezdit podle předpisů!“ 😊

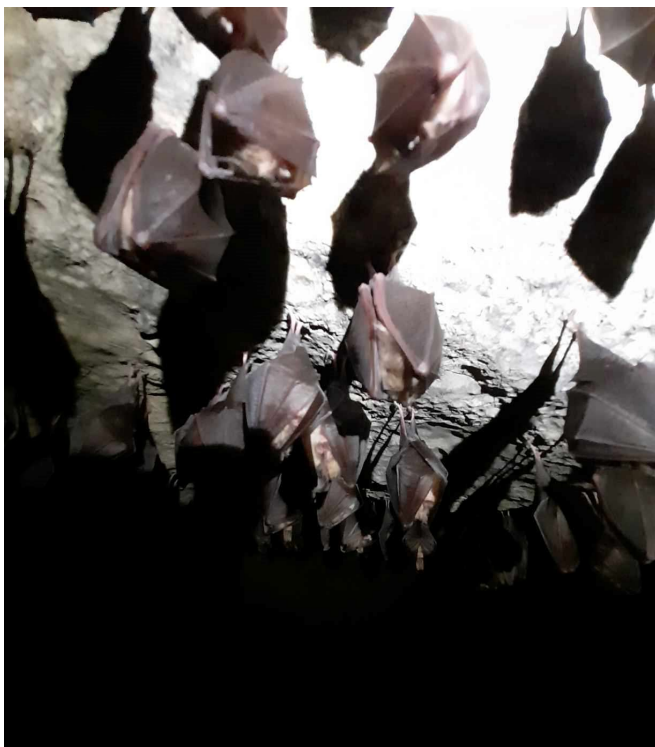
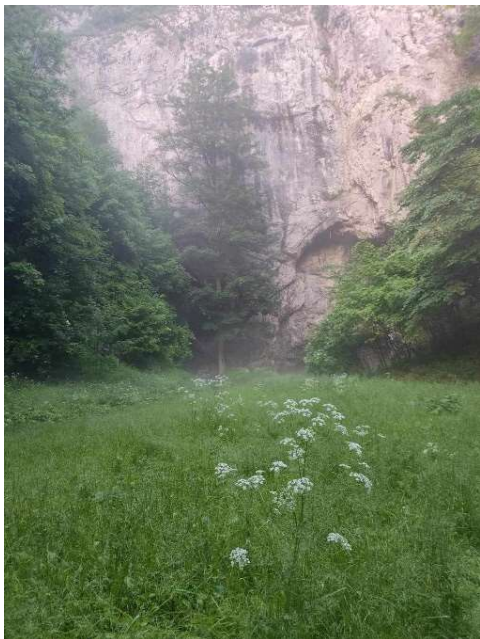
Vtipy pro nás
vybrala Viktorie Korbelová

Obrázek nakreslila

Anežka Holková 6. C

Fotogalerie

Školní výčet – vychází při Základní škole Letovice. Vydání 88, prosinec 2023. Neprodejné.
www.zsletovice.cz, skolcas@seznam.cz